

— За бога, какъ е?

— Казватъ че е дошълъ на себе си.

— Слава на боговетъ! остави ма да влѣзж, моля ти са. . . .

— Да влѣзешъ? гърбътъ ми знае какво ще истегли ако пускамъ такъвизи съкровища въ къщи. Иди си у васъ!

Затворихъ са пакъ вратата, и Недя, като постенж отъ сърце, сѣднж на студения мраморъ, и оставаше тамъ бодро като покръ лицето си съ тогата.

Между туй Арбакъ влѣзе въ трапезаріята, дѣто Салустій вечеряше заедно съ любимия си отпущеникъ.

— Какво гледашъ? Арбакъ? въ такъвизи часъ, поемете тѣзи чаша!

— Благодарж благороднаго Салустія, не пѣж. Додохъ да та обеспочж за едно важно дѣло, а не за развлеченіе. Какъ е узникътъ ти? казватъ че е дошелъ въ умътъ си.

— Да, не е вече безуменъ, рече безгрижнийтъ и добродушнийтъ същевременно Салустій, като отръ една сълза отъ очитъ си, но тѣлосложеніето и нервытъ му са разстроиж тѣй што не можж да познаж вече въ него веселія и пріятния оизи другаръ на нашигъ пиршества. А най странното, той не може да обески причината на внезапното изгубване на ума си, и почти нищо не помни отъ събитіята съ него си, но противу на свидѣтелството ти, мѣдрый египтянине, той постоянноува твърдо че е невиненъ за смъртъта на Апикида.

— Салустіе, рече съ важенъ тошъ Арбакъ, много обстоятелства са набиратъ които правжтъ пріятеля ти достоинъ за особенно спсхожденіе, и ако да можахмы да чуймы отъ устата му исповѣдта и причината на престѣпленіето; можахмы много да са надѣймы на милосърдіето на Сената, който, както познавашъ, има тѣзи надлежностъ да омекотява или да ожесточава закона. За този предметъ азъ ся разговорихъ на пространно съ мѣстното началство и сполучихъ да ся разговорж тѣзи ношъ особно съ аоняннина. Знаешъ ли че утрѣ са собира Сената да го сяди?

— Ако можешъ да извадишъ отъ устата му по-много свѣдвія, ще си наистина достоинъ за името и за источната слава. Можешъ да са опыташъ. Злочестийтъ Главкъ! той имаше толкози аппетитъ! сега не му са ѣде нищо!

Туй размышленіе покърти душата на благія епикуреецъ и като въздъхнж дади знакъ на слугыгъ да му напълнжтъ една чаша.

— Ношъта са изминува, рече египтянищътъ, остави прочее да са видж съ твоя покръвителствуемъ.